

A versek Hamupipőkéje

Kelet-közép-európai palimpszeszt

Balsorsunk
édes haszna,
hogy itt
egyetlen kis életből telik
budapesti őszre
és prágai tavaszra;
(igaz, olykor-olykor
fajankók uralgnak mifelénk,
kivagyiságba fagyva!)
KELET-KÖZÉP-EURÓPAI-LENNI – PECH –
biz' meglehet,
de minden óránkat kitöltik szépen
a szórakotató, aprócska túlélés-cselek:
égi madár és mezők lilioma-mód
táplált-ruházott-felnevelt
utódok
(a tönkrevert
apákat hagyjuk, ezúttal!)
gyakori kőleves-
kotyvasztgatás,
korrektor-löttyel
(ez meg az írószág édes haszna!)
szalonképessé suszterolt,
valaha-fehér-volt, ócska szandál...
és annyi más...
Íly éltet adtál, Istenünk,
nekünk, akiknek orra
előt ring Duna, Moldva.
Külhóban nem várhat
miránk ily nyájas,
jó lakás.

Kastélyosdi...

Barabás Mártonéknak

Udvari bolondnak
lenni
a boldog kevesek
unalomfoltos
asztalánál –
nem rád szabott szerep.

S menekülsz.
Az illatos estében
tiéd
pár percnyi
vigasz-kocsikázás.

Egy almásderes,
egy fekete,
mellettük kiscsikó,
s kockás kabátban
kackiás kocsis.
Körben, a hintón, virágfüzérék.

Neked találták ki
a vágót.

Lovag is akad.
A sötétben vigyázva vezet
a kastélyoromról
legurult puttó:

egy szépek-szépe,
félkezű kisgyerek.
Szentivánéj után
se veted le tündérségedet.

Szirák, 1993. június 25.

A versek Hamupipőkéje...

A versek
Hamupipőkéje, Éva,
duzzog
és köleskását eszik,
imígyen gyógyítgatván
lázongó zsigereit.

A versek
Hamupipőkéje, Éva,
bokáig gázol
a zsizsikben,
hideg hamuban kotorászgat,

hűtlen galamb a vers ---
vállára már csak

ritkán libben.